

C SURGÓ ÉS V IDEÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI R:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkesztő:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Megyegyűlés és a barszi disznók.

— Mottó. —

Hellas kincse egy elomló rom,
Tied hazám Somogy az uralom.

Somogy megye rendes évnegyedes üléseit augusztus 5-én tartotta meg. Tisztviselőikön kívül az 590 bizottsági tag közül 25-en jelentek meg. A közgyűlés közel 100 ügy száma már az első napon délután 1/4 1-re mind letárgyaltatott.

Volt a gyűlésnek több érdekes tárgya, mint a Trencsén megye körlevele, mely a Bánffy Kálnoky affér alkalmából bizalmat szavazott a magyar miniszter elnöknek s hasonlóra hívta fel a többi törvényhatóságokat.

Azonban ezen ügy az általános figyelmetlenség között csak úgy volt címormolva s elfogadtatott az állandó választmány javaslata, mely szerint a trencsényi körlevél tudomásul vétetett.

Nem is csoda, hisz ily felfogást tanúsított a mi híres s az egész konferenz páratlan közigazgatás párti gyűlésünk is, a hol a tisztviselőikön kívül 3 bizottsági tag jelent meg, kik közül a Somssich párt „major domusa” Makfalvay Géza kijelentette, hogy ha valaki bizalmi nyilatkozatot fog indítványozni Bánffynak, akkor ellenkező indítványt tesz.

Lett erre általános rémület a megyeileg szabadalmazott ellenzéki párt, vagyis közigazgatási párt tagjai között, hogy akkor hová lesz a megyei béke, az a elásicus nyugalom, a melyben oly szépen szunyadnak az elvek és csakis az agrár s nemzetipárti matadorok érzik jól magukat.

Mégis jó Somogy megyében nemzeti párti gentrynek lenni. Gondolkodni se kell, a fatalis gondolkodás szó a gondból ered, beszélni se kell egy uri gentrynek, beszél helyettük Makfalvay Géza.

Jó kormányunk van, türelme el-megy majdnem a birkák erényéig, csak esendesen legyünk, hogy semmit észre ne vegyen, így azután magunk között mege-málhatjuk a loyális elbeszélő politikát, leránthatjuk, lehetlenné tehetjük a szabadelvű férfiakat, fölfelé tolhatjuk a mi közibénk tartozó pajtásainkat.

No hát nem is csináltunk semmiféle zene-bonát mindent illő módon tudomásul vettünk, azon indítványokat és határozatokat is a melyeket nem is hallattunk.

De illenek ez a mi vármegyénk egy Dobzse Lászlóhoz! Mért nem él-tünk mi akkor! mi kibékültünk volna a törökkel is, így utóbb a mohácsi

vész se következett volna be. Azonban hogy a Dozsa lázadást elkerültük volna e? az márnagy kérdés, mert democraticus és liberalis gondolkodásokban hasonlít a sánta Báthory és társaihoz, csak, hogy nincs hozzá annyi dominiumunk, mint volt azoknak.

De mégis volt egy érdekes ügye a közgyűlésnek, mely felvillanyozta s Makfalvay Gézát egy költői szárnyalatu szónoklat a birta és az a „barszi disznók” ügye volt.

„Miért legyen jelentéktelenebb a Dráva mint a Duna?! miért legyen alacsonyabb rangban a barszi disznó mint a kőbányái?!”

„Egyenlőséget akarunk a barszi disznónak a kőbányaival, éljen a democ-ratia! ha másutt nem legalább a disznóknál!”

„Igaz hogy a barszi disznó egés-séges s az egy paraszt vonás, míg a kőbányái migrénben szenved, így ez már előkelőbb szinezetre vall, de orvost kell állítani a barszi disznó mellé is, akkor ez is, úgy megbetegszik, mint a kőbányái s meglesz az egyenlőség.

Hát mire való az orvosi tudomány, ha nem arra hogy az egészségesből is lehessen beteget csinálni!

És kimondja, hogy a barszi disznók, nem oly rőfögő lényei a nagy te-

T á r c z a.

A Montursdepotnál.

Irta: ERDŐS MIKSA.
(Folytatás.)

Kihajolt a házikóból, szeméi kutatva síklottak jobbra-balra, semmit se látott. Szinte szomorúan mondta: — álom volt és lehunyta szeméit.

Megint otthon volt, benne a szobában, Sándor bátyjának a Böske lánya, ringatta a kis Miskát. A gyerek nem akart elaludni, nyugtalankodott, sirt. Mérgesen mondta fel-álmában: — nyugodni se hagyják az embört. Böske dudolt, gyorsabban ringatta a gyereket, de a sírás csak nem szűnt, erősbödött, sőt teljesen föl is ebresztette Cserti Jóskát. De ennek már fele se trefa. Egy perczig még hallgatódzott, — honnan a poklok mély-séges fenekéről jön ilyen időben gyermek ide? — szolt és kilepett a hóba.

A kis házikótól balra pár lépésnyire egy sötét csomag hevert a hóban, onnét jött a hangos keserves sírás. Odament, fölemelte a csomagot. Par darab rongyba burkolva néhány hónapnyi idős gyermek volt. — Hát az anyja hol lehet? — kérdezte magában? — bizonyosan az a maeska volt, a ki engem álomból fölébresztett, gondolta egész oko-

san és a gyermekkel karján a legelső gáz-lámpáig ment, hol megállt.

A gyerek sirt és ő erősen esőváltgatta a fejét, mit csináljon vele, hogy hallgattassa el? Bizonyosan ehés lesz szegény poronty: egyik kesztyűjét lehuzta, vaskos ujjat a gyermek szájába dugta, csitgatta, nem használt. Belenyult a patrontáskába, kivette a drága snapszos üveget, pár cseppet a gyermek szájába töltött; a mitől ez köhögni kezdett és még hevesebben sirt. Föl-alá szaladgált vele, karjain himbálta, füttyörészett is neki, de a sírás csak nem szűnt. Bosszu-san tette le vissza a hóba, — ha nem kell a jó, hát kell a rossz, — mondta és elindult utjára.

Miközben erősen morfordirozott: — Jobb lesz a fattyának ugyis, ha meghal. Az anyja ugyis azért tette ki. Ha fölnevekedne ugyis csak bitang lenne belőle. Jobb így, jobb így, jobb így. De mikor aztán a saroknál visszafordult, mégis csak mást gondolt. — Nem jobb, nem jobb, nem jobb. Hát szegény az is csak az Isten teremtese, ha az Isten nem akarta volna, hogy éljen, bizonyosan nem találtam volna meg. Ha az anyja alávaló, arról nem tehet ez a szegény ártatlan. Ha ott hagyom szegényt, rajtam szárad a lelke és valósággal futni kezdett a hely felé, a hol letette.

Szegény gyermek alig nyöszörgött már, sietve fölemelte, megtapogatta, egész hideg

volt. Mivel melegitse föl? Semmije nem volt, a mivel betakarhatta volna. Így bizonyosan megfagy szegény. S hogy ez meg ne történ-hessek, lehuzta vállairól a vastag várta köpenyt, letérdelt a hóra, egyik kezével össze-hajtogatta, ráfektette a gyereket és vigyázva begöngyölgette. — Most már nem fagy meg.

A szelvész, mely eddig bámulva nézte, kaczagva rohant tovább s kaczagva vitte a hirt a városnak, a mezőnek, a hegynek, er-dőségek s kaczagva hallgatták ezek s napok múlva is kaczagva beszéltek: — A montursdepot postja gyermeket dajkál.

Cserti Jóska ezalatt elindult a Duna felőli oldalra, ott káveházis van, ott inkább akad egy ember, a kinek átadhatja a gyereket, valahol csak egy rendőr is akad?

A sarkon megállt, várt. A káveház esendes volt, a szelvész vigan füttyölt, ember nem járt arra. Egyik negyedóra a másik után mult el, Cserti Jóskát, most hogy nem volt rajt a várta köpeny, alaposan atjárta az Isten hidege, szidta az aluszékony, finy-nyás czibliket, emlegette a menyébi jóakaratot, a melyik így megtrefálta, még mindig nem jött senki se.

A gyereket karján himbálta, olykor olykor ránézett s szinte mosolygott: milyen édesen alszik s vigasztalagta magát: — no még csak egy kis ideig tart, aztán fölvaltanak.

Az „ablóz” csak nem jött, de a kis snapszos üveg, mely eddig sikeresen ellen-

remtésnek, mint a kőbányai?! egyenlő jogot a két telep lakóinak, mindenik beszédében ben van a finom francia „oin“.

„És hol a szélrőzsa minden irányban — Makfalvay saját szavai — össze és szét futnak a közlekedési utak, a baresi telep egyik legalkalmasabb hely arra, hogy ott egy virágzó disznó hizlalás és kivitel fejlődjen ki s fontos különösen ez évben, mikor oly nagy kukorica termésre van kilátásunk, legyetek azért kukorica fogyasztóink ti dicső lakói a baresi sertvés telepnek, a kik mint sok ember, leginkább halálatok által tesztek szolgálatot az emberiségnek, különösen sunka kedvelő részének!“

Mondanom sem kell, hogy a közgyűlés a helyi patriotizmus egész lelkesedésével fogadta el Makfalvay indítványát s hiszem, hogy Barcsnak teljes örömet szerzett Makfalvay Géza ezen önzetlen beszéde. Tisztelt barátunk Piszár Antal szeméi örömtől ragyogtak.

Magam is helyeseltém, ha nem is mindenben az argumentalist, de az indítványt magát.

Itt az ideje valahára, hogy a vidékek kezdjenek törődni érdekeikkel!

A vidékek érdekeit nem lehet egy központ érdekeiért feláldozni.

A moderen magyar állam eddig csak Budapesten volt modern.

Ha a teherből kijut elég bőven van a vidékeknek, az előnyben is részesüljenek.

Ha a test minden alkatrésze sorvadásnak indul, a fej is aláhanyatlak, ha az izom elgyengül, az agy működése is megzavarodik.

Barcs jelentőség teljes kiindulási pontja lesz Somogy megye újabb közéletének! Megkapja a jövő év elején a főszolgabírói hivatalt s majd egyrangúvá válik sertvés telepe a kőbányával, mi minden még nem következhetik még be a mi Somogyországunkban?!

sulyozta a hiedget, már rég kiürült az utolsó cseppig és Cserti Józsa dideregve futkozott fel-alá és káromkodott.

Az óra márt közeljárt a háromnegyedhez is, mikor aztán nagyot gondolt Cserti Józsa, a gyermeket szép óvatosan letette a hóba, a patrontáskát kinyitotta, a fegyvert leemelte válláról, kihuzta a Verschlusst, a patrontáskából kivette a glanczost, eles tölteny beleillesztette a fegyverbe, a Verschlusst betolta, a fegyvert vállához nyomta, a csövet fölfele irányította, még egyet sóhajtott: — Na Uram Jezus, mit kapok én ezért? és a másik pillanatban eleset dördült a fegyver.

A Ganzgyár, a templom, a kaszárnya, a hegyek ezerszeresen verték vissza a hangot, pár perc múlva megtelt a ter, a kávéházból emberek rohantak elő, a Ganzgyárból is kiszaladtak, a rendőr a templom kapujából, hol eddig aludt, futva került elő és futva jöttek a fűhrer, a freiter, és a többi bakák.

A gyermeket a rendőr vette oltalma alá, az eddig bitorolt várta köpeny más vállára került és Cserti Józsa harmadnapra az ajuczelben gondolkodott azon keservesen, hogy miért is drágább egy rongyos glanczos, mint egy ártatlan emberélet?

(Vége.)

Valjon tudunk-e majd szabadelvű képviselőket is Budapestre expediálni?! Csitt! hátha meghallják Kaposvárott s megharagudnak az öregek! „Paks“

Somogyi N.

Felhívás

Magyarország gazdaközöniségéhez.

Az 1895. évi VIII. t.-cz. a f. évi november hó 20- és 30-ika közt Magyarország területén általános mezőgazdasági statisztikai összeírást rendelt el. Nemcsak a kormány óhajta volt ez, hanem hazánk gazdaközöniségének is évek óta hangoztatott kívánsága.

A tengerentúli nagy gabonatermesztő országok versenyé s a termények árának rendkívüli hanyatlása Európaszerte, évről-évre nehezebbé teszi a mezőgazdaság helyzetét. Súlyosan érezzük mi is ezt a válságot; a kormány és a társadalom vállvetett erőfeszítésére van szükség, hogy megállítsunk a mostani viszonyok között s megvethessük a mezőgazdaság újabb virágzásának alapját.

De arra, hogy helyesen tüsszük ki a célt s jól válaszszuk meg az utakat és módokat a helyzet javítására, szükségünk van a hazai viszonyok és állapotok beható, alapos megismerésére, a mit azonban nem érhetünk el máskep, mint egy lelkiismeretes, pontos, részletes statisztikai összeírás segítségével.

Belátta ezt a mezőgazdasági érdekek minden igaz barátja és illetékes képviselője; belátták legkiválóbb gazdáink, belátták a gazdasági egyesületek, belátták a kormány. A törvényhozás pedig áldozatot nem kímelve, pártkülönbség nélkül, ritka egyszerűséggel szavazta meg a nagyterjedelmű adatgyűjtés és feldolgozás költségeit.

Lesz-e haszna az áldozatnak? Lesz-e sikere a fáradozásoknak? Az egyedül a gazdaközöniségtől függ! Ha a valóságunk teljesen megfelelő adatokat nyerünk, megvethetjük azt a biztos alapot, melyre nyugodtan epithetünk, de ha a valóságtól eltérő, hamis adatok folynak be, nemcsak a sok költség, munka, fáradozás vesz kárba, hanem a magyar mezőgazdaság felvirágoztatásán fáradozó hatóságok és szakőrök annak a veszélynek is ki lesznek téve, hogy a valótlán adatoktól felvezetettve, hasznos helyett káros intézkedéseket tesznek.

Az adatok beállításánál tehát legelső feltétel a teljes őszinteség. A titkolózással gazdaközöniségünk csak magának ártana; olyanforma volna ez, mintha a beteg azon igyekeznék, hogy az orvos valahogy el ne találja baját, hanem egészen más betegség ellen gyógyítsa.

A tiszta valóságnak beállításából senkire semmiféle kár vagy hátrány nem háramlik. Felkérem emel fogva a hazai gazdaközöniséget, hogy ha netalán itt-ott olyan balvelemények tamadnának, hogy ez az összeírás adóztatási czélból történik, világossítsák fel a tévelygőket és felvezetetteket s magyarázzák meg, hogy ezek az adatok kizárólag a mezőgazdaság és a földművelő nép érdekében gyűjtetnek; adóhivatások, vagy más pénzügyi hatóságok meg csak látni sem fogják ezeket; szóval a mezőgazdasági statisztikai összeírás nincs összekötve semmiféle adóztatási czéllal.

De felkérem gazdaközöniségünket, ügyeljen arra is, hogy egyesek trefából vagy hiúságból ne valljanak be hamis adatokat s az ily kicsinyes, nevetséges emberi gyarlóságok meghusítsák a nagy, országos mű sikerét.

A mezőgazdasági statisztikai összeírás az egész, nagy gazdaközöniség buzgó, tevékeny közreműködése nélkül eredményes nem lehet. Az ország és saját érdekünk egyaránt kívánja, hogy tegyenek meg minden lehetőt a munkálat érdekében. Minden gazdálkodó már jó előre tekintsen körül figyelmesen gazdaságában, jegyezgesse fel, hogy mennyi földön gazdálkodik, mennyi és milyen gazdasági eszköze, házi állata stb. van, hogy

annak idején egész pontosan jelenthesse be az adatokat az összeíró ügynököknek.

Az egész összeírási munkálatban legfontosabb személy az összeíró ügynök. Kívánatos, hogy erre az igen fontos állásra a legintelligensebb gazdák, birtokosok vállalkozzanak. Nem alázza ezzel meg magát senki, legyen bármily nagy ur, vagy előkelő személyiség. Sőt dicsőséget szerez vele, mert polgári kötelességét híven teljesíteni s osztályérdeket tisztos munkával szolgálni: csak emelhet mindenkit a közbecsülésben. Ne engedjék gazdáink, hogy összeíró ügynökökül olyanok alkalmaztassanak, kik a földműveléshez alig értenek, vagy ha értenek is, nincsenek közvetlenül összeforva a mezőgazdaság érdekével. Az öntevékenységre a legszebb alkalom kínálkozik, mutassák meg gazdáink, hogy abban a nagy és fontos társadalmi osztályban, melyet ők képviselnek, van elég közszellem, van elég értelmiség, van elég buzgóság s mikor saját javuk, boldogulásuk forog szóban, nem állnak felre összedugott kézzel.

A magyar gazdaközöniségnek nemcsak hazafiságára, hanem saját jól felfogott érdekére hivatkozom s gazdáinkat a legelsőből a legutolsóig teljes bizalommal kérem fel, hogy a mezőgazdasági statisztikai összeírás nagy munkáját minden kitelhető módon támogatni és előmozdítani sziveskedjenek.

Budapest, 1895. jul. hó 19-én

G r. F e s t e t i t s A n d o r s. k.
földművelésügyi m. kir. miniszter

H i r e k.

— **Ő felsége születés napján**, a r. kath. templomban nagy mise lesz, melyen Szijártó Károly esperes ebédet ad, melyre városunk intelligentiája legnagyobb részben hivatalos.

— **Csurgói és vidéke gazdasági köre** mégsem bukott meg. Inkey József inárosberényi nagybirtokos meghívása folytán f. hó 12-en tartott gyűlést, mintegy 10-en jelentek meg, hogy a veszendő egyesületet megmentsek. A megalakulás újabb 3 evre, tényleg sikerült is, elnökké Inkey József választott. Az ujjonnan megalakult egyesület most erős agitációra készül, hogy maga részére gazdáink körében minél több tagot aquiráljon. Örvendünk, hogy a járásunk gazdasági viszonyait éles szemmel kísérő gazdasági kört sikerült megmenteni s őszintén óhajtuk, hogy működési köre mihamarább nagyobb lendületet nyerjen.

— **Új járásbíróságok.** A Magyarország ad hirt róla, hogy az igazságügy miniszter a bíróságok szaporításával foglalkozik. A kivitel oly kep foganatosítatnak, hogy minden járási székhely egyszerűsített járásbírósságot is felruháztatnak. Ezen combinatio mellett mintegy 200 ujbírószág létesíttetnek. Igen valószínű, hogy az ujra szervezéssel, vármegyénk meg 2 uj közigazgatási járással s ezzel kapcsolatban 2 uj járásbíróssággal szaporítatik. Nagy-Bajom és Bares a 2 község, mely évek óta vételkedik egymással e téren. Most nem lehetetlen, hogy megyénk mind ket jelentékeny községe eléri célját. Nagy-Bajomra nézve területi elhelyezésénél fogva csaknem kedvezőbb a helyzet, mint a járás szelén fekvő nagy kereskedelménél fogva fontos gócz pontot kepező Baresra. Bares részére igen nehéz volna önmálló és megfelelő járási terület kikerekítése. Ha a Magyarország híre való, ugy jó lesz a 2 községnek ideje korán megtenni a szükséges lépéseket.

— **Városi képviselő-testületi ülés.** E hó 12-en Csurgó képviselő-testülete gyűlést tartott. A gyűlésen az ujjonnan épült menház és kórház épületei a vállalkozótól átvettettek s némi levonásokkal valalkozó illetménye kiutaltatott. A korona vendéglő udvarán kocsiszin és faskamra építése határozatilag kimondatott. Az építés házilag leendő foganatosításával a bíró bizatott meg. A Korona vendéglő épületén, az államépítészeti hivatal által hiányos, észlelt és kifogásolt munkálatokra nézve megállapítatott,

hogymely hibás munkálatok pótlása esik a vállalkozók terhére s melyeket köteles a község saját költségén kijavíttatni. Végre községi bíró utasított, hogy az állami tanító-képző intézetnél levő régi téglakutat, egy szakértővel helyeztesse jó karba és használható állapotba. Egyszersmind Tikker János építőmester felhivatott, hogy a mult évben általa készített, de használhatatlan furt kutat mihamarább igazítsa meg.

— **Dankó Pista** a híres szegedi cigány, dall és zeneköltő 4 tagú társulatával körutazik s utjába ejtette Csurgót is. A társulat e hó 14-én, nem valami nagy érdeklődés mellett, tartotta zeneestélyét, melynek java részét a hírneves cigány primás, saját szerzeményű darabjainak előadásával foglalta le.

— **Szerelmi dráma.** A szigetvári járásban fekvő Darány községben erős szerelmi dráma játszódott le e hó elején. A dráma hőse a község fiatal jegyzője Domian Gyula. Az érdekes esetről a következő részletes tudósításban számolunk be. Ádám József darányi naplopó, csinos végzett földműves erősen járogatott a darányi koreszmárokhoz, kiknek Róza nevű leányának csapta a szelet. A szerencsés Don Juánt megirigyelte Domian Gyula községi jegyző, a ki szintén szemet vetett a szemre való leányra s ő is udvarolni kezdett. Steiner Róza az imádas közös alakja természetesen hűtlen lett régi udvarlójához s a jegyzőhöz hajolt, a ki aztán naponként be-be tert egy kis borra s talán forró csókra Steinerékhoz. A megcsalt szerető Ádám József boszút forralt a szerencsésebb utód ellen, kijelentve előtte, hogy „vigyázzon magára jegyző uram, mert ott a hol érem lelővöm.“ Domiant nem rettentette meg a veszélyes fenyegetés s azután is meglátogatta a Rózsát. Történt, hogy a hó elején egyik este koresmai zár óra után ment Domian a koresmában, a hol már egy lélek sem volt a háziakon kívül. A zár óra után a község 2 éjjeli óre körutat teve a faluban, látták, hogy a koresma teljesen sötét, feltűnt előttük, hogy midőn fél óra múlva ismét arra mentek, a vendégszobából világosság tör ki s hogy a pince ajtó nyitva van. A 2 ór azt hive, hogy a pinczébe és lakásba tolvajok törtek. elhatározták, hogy a pinczében lévő tolvajra az ajtót rázárják, aztán lármát ütnek. A mint ezt megbeszéltek s maguk közt a szerepet kiosztották, a nyitva lévő pince ajtóhoz közeledtek, hogy a 2 szárnyu ajtót egyik felől egyik, másik felől másik egyszerre becsapja. Alig tettek néhány lépést, midőn a szobából Domian Gyula lépett ki, a ki hallotta a beszédet s az egyik éjjeli ór szavában Ádám József vetélytársát vélte felismerni. Domian attól tartva, hogy a 2 éjjeli ór őt akarja elespíni s viszonyát köz tudomásra hozni s félve Ádám József fenyegető szavaitól, fegyvert ragadott s az ál Ádám Józsefre sűrűt. A lövésre az egyik éjjeli ór holtan rogyott össze, Domian pedig haza menekült. A vizsgálat megindult. Rákossy esendő hadnagy a koresmáros családot s több ketes existenciájú embert letartóztatott, vallatot, de sikertelenül. Egyik nap aztán egy névtelen levél mindent felderített. Midőn ugyanis Rákossy lakásáról az udvarra lépett, egy üres patront látott a földön, melyből egy papír szelet lógott ki, felvette a patront s kihuzta belőle a levelet, melyben ez volt: „A jegyző a gyilkos, azt fogják el.“ Erre Domiant elfogták és újból vallatóra vettek a Steiner családot. Végre a koreszmárok töredelemes vallomást tettek. Domian azonban mindent makacsul tagadott. A bizonyítékok folytán mégis letartóztatták és Szigetvárra szállították, Domian fiatal 30 éves ember, nős, családos, szorgalmas községi jegyző. Az eset nagy szenatiót keltett mindenfelé s a dráma hőse iránt általános az érdeklődés. A névtelen levél írja valószínűleg Ádám József a megcsalt vetélytárs, a ki boszút akart állani szeretője csábitóján.

— **Szerencsétlenség a Balatonon.** A Baross hajó a füredi hajó állomásnál e hó 12-én ráment egy csónakra, melyben Feisinger bpesti lakos, a hermaneczai papirgyár

képviselője, két leánya és egy matróz ültek. A Feisinger családot kimentették. Vass József családos matróz azonban beleveszett a vízbe.

— **Következő gyászjelentést vettük.** Rubacsuk Ferencz. urad. állat orvos, aug. hó 10-én hosszu és kínos szenvedés és a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után, életének 62-ik, boldog házassága 38-ik évében, jobb létre szenderült. A drága elhunyt földi maradványai aug. hó 12-én d. u. 5 órakor a róm. kath. szertartás szerint az iháros-berényi sírkertben a boldog feltámadásig nyugalomra tétetett. A boldogult lelki üdvéért az engesztelő szent mise áldozatot f. hó 13-án d. e. 9 órakor az ihárosi plébánia templomban az Urnak bemutatattott. Iháros-Berény, 1895. aug. 10.

— **Következő gyászjelentést vettük.** Idősb Vajdits József könyvkereskedő urnak, e hó 15-én reggel fél 4 órakor, életének 63-ik, boldog házasságának 29-ik évében, rövid szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A drága halott hült teteme e hó 16-án délután 5 órakor a róm. kath. hitvallás szertartásai szerint beszenteltetett és a kanizsai róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetett. Az engesztelő szent mise áldozat f. hó 17-én délelőtt 10 órakor a kanizsai Ferenczrendűek plébánia templomában a Mindenhatónak bemutatattott. Nagy-Kanizsán, 1895. augusztus hó 15-én. Áldás es beke lengjen a drága halott hamvai felett!

— **Esküvő a fegyházban.** Krumpek Antal pécsi lakatoslegényt két évvel ezelőtt negy évi fegyházra ítélték többszöri tolvajlás miatt. Büntetését a váci fegyházban kellett leülnie, a hol megismerkedett a szintén lopás miatt egy esztendőre elítélt Süle Terézszel. — A rokonlelkek egymásba szerettek és semmi akadálytól vissza nem riadva, elértek, hogy esküvőjüknek a fegyház kápolnájában való megtartását felsőbb meghagyásra kivételesen megengedték. Süle Teréz, a boldog menyecske egy hónap múlva szabadulni még egy esztendeig kell várnia, míg férje is elhagyja a börtönt.

— **Veszélyes menyő csapás.** E hó 13-án Jákó község felett nagy zivatar vonult át. A jelzett napon Csepán Lina földbirtokosnő gazdaságán 2 béres, szenahordással foglalkozott, midőn rakódás közben meglepte őket a vihar. A 4 ökrös szekér már megvolt szenával rakva, midőn az egyik béres a ki alulról dobálta a szenát, felszólt a szekéren lévő társához, hogy jó lesz ha elindulnak, mert nyakukba szakad a zapor. Alig hangzott el a figyelmeztetés, midőn hatalmas villám csapás szált a földre, mely a szekeren lévő béres fejét szétzuza s 3 ökröt leterített. A Szeker mellett lévő bérest 2 öre ellökte, de sem neki, sem a 4-ik ökröknek semmi baja nem lett. A megremült béres a vihar után a faluba szaladt, honnet segítséget hívott magával, hogy agyonüjtött társát és a 3 ökröt a faluba szállítsák.

— **Következő meghívót vettük.** Meghívó. Az ihárosi önk. tűzoltó-egylet saját alaptokéjének gyarapítására folyó ho aug. hó 20-án a „Gesztenyés“-ben nyári táncvigalmat rendez. Belepti díj; Személyjegy 50 kr., Családjegy 1 frt. Kedvezőtlen idő esetén a vigalom aug. 25-én lesz megtartva.

— **Agyonlőtt betörő.** Szombathelyen Pfeiffer Mátyás esztendők óta körözött betörőt a csendőrök agyonlőtték. Pfeiffer a napokban esti tizenegy óra tájban megjelent Károly Gergely borostyánkői cigány lakásán s a cigány leányát, a ki szeretője volt, kihívatta az utcára. Mikor Károly erről értesült, csendőrökert küldött, mire Drechsler István őrzető négy csendőrrel körül zárta a kunyhót. Pfeiffer kiugrott az ablakon s revolverével a csendőrökre lőtt. A lövés nem talált, mire az őrzető és Szakál József csendőr Pfeifferre lőtt, a ki a hátán találva összeroskadt s nyomban meghalt.

C s a r n o k.

Három golyó.

— Elbeszélés. —

Írta: **K. Kovács Laura.**

(Folytatás.)

A szende arcból eltűnik a szűzi szérenség utolsó zománcza is, a benső dacz forradalma kiül sápadt ajkaira; s ez megdöbentően idegenszerűvé teszi egész külsejét. Elemér látja és meghunyászkodik — felni kezd a feleségétől, kit, míg boldogságra hívó karokkal várta, durván magára hagyott. Ott ül, pedig senki nem marasztja. senki nem bánja, ha örökre eltávoznék sem.

Elemérnek homloka redős, oldalpillantásai elárulják sóvárgó kívánságait. Annát kezdi mulattatni és bosszuvágyát kezdi simogatni férjének nevésegesen alázatos viselkedése. . . .

— Nem kellesz hitvány!

Jönnek a látogatók. Anna bőszevu és vidám, épen nem titkolja, hogy a férje most már neki csak nulla. . . . A jobbérzésűek nem akarják észrevenni: ellenben azok, kiket mulattat mások romlása: emelni készek a pusztulás diadalszekéret. Asszony és férfi akad elég, kik a legyőzöttnek torkára tapodva, mohón isznak az áldomási serlegből, czimborakul szegődnek. Anna rajongó barátoktól látja magát környezve. Elemér pedig tapasztalja, hogy a talajt kirugta lábai alól: szerelmes a feleségébe, de az soha többé nem lesz osztatlanul az övé.

Mint az üldözött vad tör menekülő rés után, ugy keresi Elemér a módokat, hogy neje kegyét kinyerhesse. Csuszik és hódol. Anna parancsolgat és megvetéssel utasít vissza minden bizalmas közelítést. Kitér a vihar, de most nem Elemér a győztes. Hiába minden! a kormányrud az asszony kezébe került, nem adja az azt többé vissza soha. Elemér fut, jön-megy, dolgozik, izzad a fáradságtól, de szorgalmatossága nem adja azt vissza, mit lustaságaival elvesztett. Hű, mint hivebb ember már nem lehet.

De hűsége meg nem jutalmaztatik. A mit keresett magának, azt megtalálta. Nem ura többé akaratának, szépen oda illeszkedik a járszalagra, csoszogtatja a papucsot és felszarvazott homlokát alázatosan meghajtja; még sem ér vele czéljához közelebb: az asszony karjai nem ölelik őt többé, ki van űzve a paradicsomból.

Hát most már csakugyan haza mehetne Annácska, pisszenni sem merne Elemér, ha szokott gunyozós modorban kimondaná az „jithagylak“ szót. De most már nincs kedve visszatérni gyermekkora tanyájába, hol nem lehetne „akarni.“ csak „engedelmeskedni.“ mint annakelotta engedelmeskedett, kivéven azt az egy körülményt, mikor fejébe vette, hogy egyszer annak is kell történni, a mit ő akar. Miért menne el? hiszen asszony és „mejjött az esze.“ elhet azzal tetszése szerint s végre is, mi szorakoztathatná oly élenken üdvtelen életét, mint ez az uralkodás, melyet Elemér fölött gyakorol.

(Folyt. köv.)

Kiadó laptulajdonos
Vágó Gyula.

Hirdetések:

1403. tk. 1895.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Csurgó községe végrehajthatónak Buchleitner Károly végrehajtást szenvedő elleni 173 frt 04 kr. tőke követelés s jár. iránti végrehajtási ügyében, a kaposvári kir. törvényszék, a csurgói kir. jbiróság területén levő Csurgó községben fekvő, a csurgói 190. sztjkvben A + 1, 2, 4. r. sz. a. ingatlanból adós B. 2. sorszám a. jelezést tevő illetőségére 800.

2, 3 frt. kikiáltási árban, a csurgói 581. sztykvb. A + 876. a hrsz. ingatlanra 246 frt; a csurgói 1268. számú tykvb. A + 1725. a. hrsz. ingatlanra 150 frt megállított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1895. évi október hó 18 napján délelőtt 10 órakor

Csurgó községhezánál dr. Nagy Sándor ügyvéd, vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % vagyis 80 frt 20, 30 krt., 24 frt 60 krt. és 15 frtot készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított vagy az 1881. november 1-en 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1895. évi július hó 16 napján a kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

CSICS ALBERT kir. aljárásbíró

125 1-1

2985. tk. 1894.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csorba Ede kaposvári lakos ügyvéd vegrehajtatónak ifju Petrimes József torseczi lakos vegrehajtást szenvedő elleni 70 frt 80 kr. tőke s jár. iránti vegrehajtási ügyében, a kaposvári kir. törvényesek, a csurgói kir. jbiróság területén levő Zakány községben fekvő a gyek. zakányi 225 sztykvb. A + 547. hrsz. szőlőből a 2985-54. tkvsz. alatt felvett tárgy, jegyzőkönyv alapján vegrehajtást szenvedett tulajdonaul megállapított B. 9. sorsz. alatt 16 -od részt tevő illetőségére 487 frt megállapított kikiáltásiárban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1895. évi augusztus hó 26. napján d. e. 10 órakor

Zakány község hazánál Csorba Ede ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % vagyis 48 frt 70 krt. készpénzben vagy az 1881. 60. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-en 3333. sz. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1895. évi május hó 12 napján a kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

CSICS ALBERT kir. aljárásbíró.

126. 1-1

Ertésére adom a n. é. közönségnek, hogy

CZIMBALOM
ÓRÁKAT

jutányos áron adok, természet után, vagy kótából egész alaposan, ugy, hogy bárki is rövid idő alatt elsajátíthatja a czimbalom játékot.

Tisztelettel
HORVÁTH ISTVÁN
czimbalinos Csurgón.

124 3-3

Kiházasítási teljes butorok berendezése!

Butor eladás!

Van szerencsem a n. é. közönséget, értesíteni, hogy

butor raktáromat

teljesen újra berendeztem,

s előnyös összeköttetésemnél fogva részletfizetésre bármily mennyiségű butort adok.

Kárpitós műhelyemben pedig bármilyen javítást

jutányosan készítek

kész kárpitós butorok a legolcsóbban kaphatók.

Tisztelettel

Laszka József

kárpitós.

Részletfizetésre!

A legolcsóbb árak!

Van

utánzott „Tokaji Cognac.” Ezek ugyan nagyon olcsók, de ép oly rosszak és így még a legkisebb összeget sem érik meg. Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

1. nem az egyedüli és csakis Tokajban létező

„Első Tokaji Cognacgyárból“

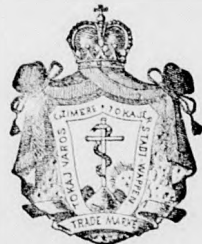
származnak.

2. ezen TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL nincsenek ellátva:

bejegyzett

védjegye

az Első

Tokaji

Cognac-

gyárnak

TOKAJBAN.

Valódi csakis

TOKAJI COGNAC

Tokaj város CZIMERÉVEL

az Első Tkoaji Cognacgyárból, Tokajban

a mely 1893-94. évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja

725,430 Liter bort használt fel.

Fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: PLACHNER MANÓ gyógyszerész urnál.

123 10-5